

சுவரிகளை இடித்துக் கீழே தள்ளுதல்! [10:1-11:18]

இரண்டாம் உலகப் போருக்குப் பிறகு, பெர்லின் நகரமானது கிழக்கு பெர்லின் மற்றும் மேற்கு பெர்லின் என்று பிரிக்கப்பட்டது. 1961ல் கம்யூனிஸ்டுகள், கிழக்கு பெர்லினில் இருந்து மக்கள் வெளியேறுவதைத் தடை செய்வதற்காக, அவகீர்த்தி நிறைந்த பெர்லின் சுவரைக் கட்டினர். வருடங்களினூடாக, இச்சுவரைத் தாண்டித் தப்பித்துச் செல்ல பலர் முயற்சி செய்தனர்; இப்படிப்பட்ட முயற்சியில் 170க்கும் அதிகமானோர் உயிரிழந்தனர். நான் மரிக்கும் போது கூட இந்தச் சுவர் நின்றிருக்கும் என்று நான் எதிர்பார்த்திருந்தேன், ஆனால் பெர்லின் சுவர் இடிந்து வீழ்ந்தது என்ற செய்தி 1989ல் வந்த போது நான் மிகவும் ஆச்சரியப்பட்டேன்! சுவரின் உடைந்த சிதிலங்களை அப்புறப்படுத்தும் மகிழ்ச்சியுள்ள கூட்டத்தார் பற்றிய தொலைக்காட்சி நிகழ்ச்சியானது இன்னமும் எனது நினைவில் தெளிவாக இருக்கின்றது.

வரலாற்றில் நடந்த இந்த நிகழ்ச்சியைப் போலவே, அதிகமாய் குறிப்பிடத்தக்கதான ஒரு நாளைப் பற்றி புதிய ஏற்பாடு கூறுகின்றது: அது, யூதர்கள் மற்றும் புறஜாதி யாரிடையே இருந்த சுவர் இடிந்து விழப்பண்ணப்பட்ட நாள் ஆகும், அந்த நிகழ்ச்சியைப் பற்றிப் பவுல் பின்வருமாறு எழுதுகின்றார்:

ஆனபடியினாலே முன்னே மாம்சத்தின்படி புறஜாதியாரா யிருந்து, ... இஸ்ரவேலுடைய காணியாட்சிக்குப் புறம்பான வர்களும், வாக்குத்தத்தத்தின் உடன்படிக்கைகளுக்கு அந்நி யரும், ... இருந்தீர்களென்று நினைத்துக் கொள்ளுங்கள், முன்னே தூரமாயிருந்த [புறஜாதியாரான] நீங்கள் இப்பொழுது கிறிஸ்து இயேசுவுக்குள் கிறிஸ்துவின் இரத்தத்தினாலே சமீபமானீர்கள். எப்படியெனில், அவரே நம்முடைய சமாதான காரணராகி, இருதிறத்தாரையும் [யூதர் மற்றும் புறஜாதியாரை] ஒன்றாக்கி, பகையாக நின்ற பிரிவினையாகிய நடுச்சுவரைத்

தகர்த்து, சட்ட திட்டங்களாகிய நியாயப்பிரமாணத்தைத் தம்முடைய மாம்சத்தினாலே ஒழித்து, இருதிறத்தாரையும் [அதாவது யூதர் மற்றும் புறஜாதியாரை] தமக்குள் ஒரே புதிய மனுஷனாகச் சிருஷ்டித்து இப்படிச் சமாதானம் பண்ணி, பகையைச் சிலுவையினாலே கொன்று, அதினாலே இருதிறத்தாரையும் ஒரே சரீரமாக[சபையாக]த் தேவனுக்கு ஒப்புர வாக்கினார் ... ஆகையால், (புறஜாதியாராயிருந்த) நீங்கள் இனி அந்நியரும் பரதேசிகளுமாயிராமல், பரிசுத்தவான்களோடே ஒரே நகரத்தாரும் தேவனுடைய வீட்டாருமாயிருந்து ... (எபே. 2:11-19).

“சட்ட திட்டங்களாகிய நியாயப்பிரமாணமே” - அதாவது, பழைய ஏற்பாட்டுப் பிரமாணமே யூதர்களுக்கும், புறஜாதியாருக்குமிடையில் “பிரிவினைச் சுவராக” இருந்தது. தேவன், யூதர்களுடன் ஒரு விசேஷித்த உடன்படிக்கையை ஏற்படுத்தி, மேசியாவை இவ்வுலகத்திற்குக் கொண்டு வரும் தமது திட்டத்தின் ஒரு பகுதியாக மோசேயின் பிரமாணத்தை அவர்களுக்குக் கொடுத்திருந்தார் (கலா. 3:16, 19, 24, 25). அந்த உடன்படிக்கையில் புறஜாதியார் உள்ளடக்கப்பட்டிருந்த தில்லை, நியாயப்பிரமாணமானது அவர்களுக்கும் யூதர்களுக்கும் நடுவில், உட்புக முடியாத ஒரு தடையாக நின்றது. அந்தத் தடையை உடைப்பதற்கென்றே இயேசு வந்தார். அவர் சிலுவையிலே மரித்தபோது, அவர் “ஒவ்வொருவருக்காகவும் - யூதர் மற்றும் புறஜாதியார் யாவருக்கும் ஒருசேர - மரணத்தை ருசி பார்த்தார்” (எபி. 2:9). நியாயப்பிரமாணத்தின் “பிரிவினைச் சுவரானது” இயேசு மரித்த அந்தப் பொழுதில் சட்டப்பூர்வமாக “ஒழிக்கப்பட்டது.”

யூதர் மற்றும் புறஜாதியாருக்கிடையில் இருந்த சுவரானது கோட்பாட்டின்படி கல்வாரியில் கீழே தள்ளப்பட்டிருந்தாலும், அது நடைமுறையில் செசரியாவில்தான் கீழே தள்ளப்பட்டது. வேறு வழியில் கூறுவதென்றால், லூக்கா 23ல் தேவனுடைய சிந்தையில் இந்தச் சுவர் கீழே தள்ளப்பட்டது, ஆனால் அப். 10 வரையிலும் மனிதருடைய சிந்தையிலிருந்து இந்தச் சுவர் கீழே தள்ளப்பட்டிருக்கவில்லை.

யூதர்கள் இந்த “பிரிவினைச் சுவருக்கு” தங்களின் கூடுதலான வலுவைக் கொடுத்திருந்தது இப்பிரச்சனையின் ஒரு பாகமாயிருந்தது. நியாயப்பிரமாணமானது, அவர்கள் தேவனுடைய மக்கள் என்று அவர்களுக்குப் போதித்தது, அது

புறஜாதியாரைக் காட்டிலும் தாங்கள் மேன்மையானவர்கள் என்று அர்த்தப்படுத்துவதாக அவர்கள் முடிவு செய்து கொண்டனர். நியாயப்பிரமாணமானது அவர்கள் பிரிந்திருக்க வேண்டும் (புறஜாதியாருடன் சம்பந்தம் கலவாமலிருக்க வேண்டும்) என்று போதித்தது, அது மற்றவர்களை நிந்திக்க வேண்டும் என்று அர்த்தப்படுத்துவதாக அவர்கள் முடிவு செய்து கொண்டனர்.¹ அநேக அம்சங்களில், தற்பெருமை, முன் அனுமானம் மற்றும் மரபு வழிக் கொள்கைகள் போன்ற மனிதரால் உண்டாக்கப்பட்ட தடைச் சுவர்கள் தேவனால் உண்டாக்கப்பட்டவைகளைக் காட்டிலும் அதிகமாய் எதிர்ப்புள்ளவைகளாயிருந்தன! ஆதி சபையில் தேவன் இந்தத் தடைகளை எவ்விதம் உடைக்கத் தொடங்கினார் என்பதை அப். 10 கூறுகின்றது.

லூக்காவின் வழக்கமாகிய, ஒரு வரலாற்றை மறுபடியும் கூற வேண்டும் என்ற முன் எதிர்பார்ப்பு இருக்கையில் இரண்டாம் முறை கூறும் வரையில் சில முக்கிய விபரங்களைத் தக்க வைத்துக் கொள்ளுதல் என்பது இவ்விடத்திலும் உள்ளது. ஆகவே அப். 10 ஐப் பற்றிய நமது இப்பாடத்தில், அப். 11ல் உள்ள கருத்துக்களைத் துணையாகச் சேர்த்துக் கொடுப்பேன். இந்த அதிகாரங்களை நாம் படிக்கையில், இந்நாட்களில் மக்களிடையே உள்ள தடைகள் எவ்விதம் உடைத்தெறியப்பட முடியும் என்பதை நாம் கற்றுக் கொள்ளலாம்.

தேவனுடைய முதலாவது நடவடிக்கை: புறஜாதியாரைத் தயார்ப்படுத்துதல் (10:1-8, 22, 30-32; 11:13, 14)

இரண்டு தனி நபர்களை ஒப்புரவாக்கும் ஒரு முயற்சியில், அவர்கள் ஒவ்வொருவரிடமும் தனிப்பட்ட முறையில் பேசுவது என்பது மிகவும் நல்லதொரு கருத்தாகும் - அதிலும் யார் ஒப்புரவாகுவதற்கு மிகவும் தயாராயிருக்கின்றாரோ, அவரிடத்தில் தான் பொதுவாக இதைத் தொடங்குவது வழக்கமாகும். ஆகையால், தேவன் முதலாவதாகப் புறஜாதியாரை அணுகினார்.

நாம், “இத்தாலியா பட்டாளம் என்னப்பட்ட பட்டாளத்

திலே நூற்றுக்கு அதிபதியாகிய கொர்நேலியு என்னும் பேர் கொண்ட ஒரு மனுஷன் செசரியா பட்டணத்திலே இருந்தான்” (10:1) என்று வாசிக்கின்றோம். யூதர்களின் கண்ணோட்டத்தில், எருசலேமே பாலஸ்தீனத்தின் மிகவும் முக்கியமான பட்டணம் என்று கருதப்பட்டாலும், ரோமர்களின் கண்ணோட்டத்தில் செசரியாதான் மிகவும் முக்கியமான பட்டணமாயிருந்தது. பலஸ்தீனத்தின் மேல் ஆளுகை செய்த ரோம ஆளுநருக்கு அதுவே தலைநகராகவும், ரோமப் படைகள் வந்து தங்குமிடமாகவும் இருந்தது. அது பெரிய ஏரோதினால் மறுபடியும் கட்டப்பட்டு செசார் அகுஸ்துராயனின் நினைவாகப் பெயரிடப்பட்டது. அது பல தெருக்களாலும், சலவைக்கல் கட்டிடங்களாலும் நிறையப் பெற்ற அழகான ஒரு பட்டணமாகும். ஆயினும், தேவன் சலவைக் கற்களிடம் ஆர்வமாயிருக்கவில்லை; அவர் அங்கிருந்த ஒரு மனிதர் மேல்-கொர்நேலியு என்ற பெயருடைய மனிதர் மேல் - ஆர்வமுள்ளவராயிருந்தார்.

முதல் பார்வையில், கொர்நேலியு என்ற இந்த மனிதர், புறஜாதியாரிலிருந்து முதன்முதலாக மனமாறுவதற்குத் தேர்ந்தெடுக்கப்படத் தகுதியற்றவர் போல் காணப்படுகின்றார். அவர் ஒரு படை வீரராக இருந்தார், படைவீரர்கள் ஆவிக்குரிய விஷயங்களை ஏற்றுக் கொள்ளமாட்டாதவர்கள் என்ற பெயர் பெற்றவர்களாவார்கள். கொர்நேலியு, “இத்தாலியா பட்டாளம் என்னப்பட்ட பட்டாளத்திலே நூற்றுக்கு அதிபதியாயிருந்தார்.” ஒரு “பட்டாளம்” என்பது அறுநூறு முதல் ஆயிரம் வரை வீரர்களின் எண்ணிக்கையுள்ள ஒரு படைக்குமுவாகும். “இத்தாலியா பட்டாளம்” என்ற சொற்றொடரானது, இந்தப் படைக்குழு இத்தாலியில் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டது என்பதையும், இது இத்தாலியர்களை மட்டுமே கொண்டதாயிருந்த தென்பதையும் சுட்டிக்காட்டுகின்றது. கொர்நேலியு என்ற இலத்தீன் பெயரானது, அவரும் இத்தாலியாவைச் சேர்ந்தவர் என்ற கருத்தை முன் வைக்கின்றது. “நூற்றுக்கதிபதி” என்ற வகையில், அவர் ஒரு நூறு படைவீரர்களுக்குப் பொறுப்புள்ள ஒரு அதிகாரியாக இருந்தார்.

ஒரு ரோமப் படைவீரராயிருந்த போதிலும், கொர்நேலியு ஒரு நல்ல மனிதராயிருந்தார். சிலவேளைகளில், நல்ல மனிதர்கள் மோசமான இடங்களில் காணப்படுகின்றார்கள். உண்மையில் அவர், மிக மிக நல்ல மனிதராயிருந்தார். 10:2ல்

நாம், “அவன் தேவ பக்தியுள்ளவனும் தன் வீட்டாரனை வரோடும் தேவனுக்குப் பயந்தவனுமாயிருந்து, ஜனங்களுக்கு மிகுந்த தருமங்களைச் செய்து, எப்பொழுதும் தேவனை நோக்கி ஜெபம் பண்ணிக் கொண்டிருந்தான்” என்று வாசிக்கின்றோம். பிற்பகுதியில் அவரது ஊழியக்காரர்கள் அவரைப் பற்றி, “நீதிமானும், தேவனுக்குப் பயப்படுகிறவரும், யூத ஜனங் களெல்லாராலும் நல்லவரென்று சாட்சி பெற்றவருமாகிய கொர்நேலியு” என்று விளக்கப் படுத்தினார்கள் (10:22). இந்த ரோம அதிகாரி புற சமயப் பழக்கங்களின் மேல் வெறுப்புற்ற வராய், அவைகளின் வெறுமைத் தன்மையினால் இளைப் படைந்தவராய் உண்மையான தேவனிடத்தில் திரும்பியிருந் தார். அவர் “தேவனுக்குப் பயந்தவராய்” இருந்தார் - யேகோவா வின்மேல் நம்பிக்கையுள்ள ஒரு புறஜாதியாராய், நியாயப் பிரமாணத்தின் ஒழுக்கக் கோட்பாடுகளை அரவணைத்துக் கொண்டவராய், ஆனால் யூத மார்க்கத்தமைந்தவராகக் கூடிய விருத்தசேதனம் இல்லாதவராய்² காணப்பட்டார்.

ஒரு பிற்பகல் வேளையில் கொர்நேலியு ஜெபம் செய்து கொண்டிருந்தார் (அப். 10:30). அது யூதர்களின் “ஜெப வேளைகளில்” ஒன்றாகிய மாலை 3.00 மணியாகும். திடீரென்று “பிரகாசமுள்ள வஸ்திரந்தரித்த மனுஷன் ஒருவன்” (10:30) அவருக்கு முன்பாகத் தோன்றினார்.

பகலில் ஏறக்குறைய ஒன்பதாம் மணி நேரத்திலே³ தேவனு டைய தூதன் தன்னிடத்தில் வரவும், “கொர்நேலியுவே” என்று அழைக்கவும் பிரத்தியட்சமாய்த் தரிசனங் கண்டு, அவனை உற்றுப் பார்த்து, பயந்து:⁴ “ஆண்டவரே, என்ன” என்றான். அப்பொழுது அவன்: “உன் ஜெபங்களும் உன் தருமங்களும் தேவனுக்கு நினைப்பூட்டுதலாக அவர் சந்நிதியில் வந்தெட்டியிருக்கிறது” என்றார் (10:3, 4).

பலியின் புகையானது மேல் நோக்கி எழும்புவது போல், கொர்நேலியுவின் ஜெபங்களும், நல்ல செயல்களும் தேவனு டைய சந்நிதானத்துக்கு எழும்பிச் சென்றன.⁵ பின்னால், கொர்நேலியு, தன்னிடத்தில் தூதன், “உன் ஜெபம் கேட்கப் பட்டது, உன் தானதருமங்கள் தேவசந்நிதியில் நினைத்தருளப் பட்டது” (10:31) என்று கூடக் கூறியதாகக் குறிப்பிட்டார்.

“கிறிஸ்தவரல்லாத ஒருவருடைய ஜெபத்தைத் தேவன் கேட்கிறாரா?” என்று அவ்வப்போது கேள்வி எழுப்பப்படுவ

துண்டு. அப்போது யோவான் 9:31ல் உள்ள “பாவிசன்களுக்குத் தேவன் செவி கொடுக்கிறதில்லை” என்பதை மேற்கோள் காட்டும்படி தூண்டப்பட்டு - எளிதில், “இல்லை” என்ற பதில் கூறப்பட்டு விடுகின்றது. தேவன் கொர்நேலியுவின் ஜெபத்தைக் கேட்டிருப்பதால், “ஒருவர் எப்படி வாழ்கின்றார், அவர் எந்த விஷயத்திற்காக ஜெபிக்கின்றார் என்பதைப் பொறுத்தே அவரது ஜெபத்தை தேவன் கேட்கின்றார்” என்பதே சிறந்த பதிலாக இருக்க முடியும். கர்த்தரை அறிந்து கொள்ளும் படியாகத் தேடி, ஜெபத்தின் மூலம் தேவ பிரசன்னத்தை ஏற்றுக் கொண்ட கொர்நேலியுவைப் போல ஒருவர் இருந்தால் அவர் மனம் புண்படுத்தப்படாமல், உதவிகளைப் பெறலாம் - அதுவும் தேவ வார்த்தையில்தான் அறிவொளி பெறுதல் நிச்சயம் என்பதை அவர் புரிந்து கொள்ளும்போது மட்டுமே (11:14) அவ்வித உதவிகளைப் பெறலாம். மாறாக, சவிசேஷத்திற்குக் கீழ்ப்படிதல் என்ற செயலுக்கு அப்பாற்பட்டு ஒருவர் தம்மை இரட்சிக்கும்படி தேவனிடத்தில் ஜெபித்தால், தேவன் அந்த ஜெபத்தை கேட்க முடியாது, அவர் அதைக் கேட்க மாட்டார்!

தேவன் கொர்நேலியுவின் ஜெபத்தைக் கேட்டிருந்தார் என்று கூறிய பிறகு தூதன், அந்த நூற்றுக்கதிபதியினிடத்தில் அறிவுரைகள் கொடுத்தார்: “இப்பொழுது நீ யோப்பாப் பட்டணத்திற்கு மனுஷரை அனுப்பி, பேதுரு என்று மறுபேர் கொண்ட சீமோனை அழைப்பி, அவன் தோல் பதனிடுகிற வனாகிய சீமோன் என்னும் ஒருவனிடத்திலே தங்கியிருக்கிறான்” (10:5, 6). 10:22ன்படியாக, அந்தப் படைவீரர் “(பேதுருவால்) சொல்லப்படும் வார்த்தைகளைக் கேட்பதற்காகவே” பேதுருவுக்கு ஆளனுப்பினார். அதிகாரம் 11ல் நாம், அந்தத் தூதன், கொர்நேலியுவிடம் “நீயும் உன் வீட்டாரனை வரும் இரட்சிக்கப்படுவதற்கேதுவான வார்த்தைகளை அவன் உனக்குச் சொல்லுவான்” என்று கூறியதாகக் காண்கின்றோம் (வ. 14).

10:2ல் கூறப்பட்டுள்ள பண்புகளுடைய மனிதர் ஒருவரின் சவஅடக்க நிகழ்ச்சியில் பேசும்படி என்னை அழைத்திருந்தால், அங்கிருந்த கூட்டத்தாரிடத்தில் சமீபத்தில்தான் அவருக்குத் தூதன் தரிசனமாகி, அவரது ஜெபங்கள் மற்றும் நற்செயல்களின் மேல் தேவன் பிரியமாயிருந்தார் என்று கூறியதாகச் சொன்னால், அக்கூட்டத்திலிருப்பவர்கள் உறுதியாகவே,

“என்ன ஒரு சிறந்த மனிதர்! பரலோகத்திற்கு யாரேனும் சென்றிருப்பார் என்று கூற முடிந்தால், அது இவராகவே இருப்பார்!” என்று வியப்புற்றுக் கூறுவார்கள். ஆயினும், கொர்நேலியுவின் இன்னொரு பண்பையும் குறிப்பிட்டாக வேண்டும்: அவர் இழந்து போகப்பட்ட நிலையில் இருந்தார், அவர் தமது பாவங்களினால் இழந்து போகப்பட்ட நிலையில் இருந்தார்!7 தூதனுடைய வார்த்தைகளைக் கவனியுங்கள்: “நீயும் உன் வீட்டாரனைவரும் இரட்சிக்கப்படுவதற்கேதுவான வார்த்தைகளை அவன் [பேதுரு] உனக்குச் சொல்லுவான்.”8

இன்றைய நாட்களில் இருக்கின்ற சிலரைப் போல் கொர்நேலியு இருந்திருந்தால், அவர் இரட்சிக்கப்பட வேண்டும் என்று தூதன் மறைமுகமாய் உணர்த்தியபோது அது தம்மை அவமானப்படுத்துவதாக உணர்ந்திருப்பார்: “நான் இழந்து போகப்பட்ட நிலையில் இருக்கின்றேன் என்று கூறுவதற்கு எவ்வளவு தைரியம் உனக்கு! யாரை வேண்டுமானாலும் சென்று கேள்! நான் எவ்வளவு நல்லவன், எவ்வளவு தேவபக்தியுள்ளவன் என்று அவர்கள் உனக்குக் கூறுவார்கள்!” ஆயினும் இந்த நூற்றுக்கதிபதி தாழ்மை என்ற இன்னொரு உயர் மதிப்புள்ள பண்பைப் பெற்றிருந்தார். அவர் தமது நற்பண்புகளைப் பற்றி வலியுறுத்திக் கொண்டிருக்கவில்லை, ஆனால் உண்மையான படைவீரப் பண்பின்படியாக அவர் உடனடியாகக் கீழ்ப்படிந்தார்:

கொர்நேலியு தன்னுடனே பேசின தேவதூதன் போனபின்பு, தன் வீட்டு மனுஷரில் இரண்டு பேரையும், தன்னிடத்தில் சேவிக்கிற போர்ச் சேவகரில் தேவபக்தியுள்ள ஒருவனையும் அழைத்து, எல்லாவற்றையும் அவர்களுக்கு விவரித்துச் சொல்லி, அவர்களை யோப்பா பட்டணத்துக்கு அனுப்பினான் (10:7, 8).

அது அந்நாளின் பிற்பகுதியாக இருந்த போதிலும், யோப்பாவை நோக்கிய அவர்களது முப்பது மைல் பிரயாணத்தை கொர்நேலியு அப்பொழுதே அவர்கள் தொடங்கும்படி செய்தார். ஒரு கார் வண்டியில் முப்பது மைல் பிரயாணம் செய்வது என்பது ஒன்றும் பெரிய விஷயமல்ல. நாம் மாலை நான்கு மணியளவில் புறப்பட்டு, யோப்பாவுக்குச் சென்று பேதுருவை அழைத்துக் கொண்டு மறுபடியும் செசரியாவுக்கு மாலை உணவு நேரத்தில் திரும்பி வந்து விட

முடியும்; ஆனால் இந்த மனிதர்கள் மணிக்கணக்கில் கடினமான பிரயாணம் செய்ய வேண்டியதாயிருந்தது.

பின்னால், பேதுரு வந்து சேர்ந்தபோது, “இப்போதும் என்ன காரியத்துக்காக என்னை அழைப்பித்தீர்கள் என்று கேட்கிறேன்” (10:29) என்றார். கொர்நேலியுவை இரட்சிப்பதற்கான தேவனுடைய திட்டத்தின் திறவுகோல் சத்தியங்களை வெளிச்சமிட்டுக் காட்டுவதற்காக இந்தப் பொருத்தமான கேள்வியைப் பல்வேறு வடிவங்களில் (வகைகளில்) நாம் கேட்போம்: முதலாவது, “எந்த ஒரு மனிதரையும் அழைக்கும்படி அனுப்ப வேண்டியது ஏன்?” என்று நாம் கேட்கின்றோம். தூதன் ஏற்கனவே அங்கேயிருந்தார்; கொர்நேலியுவினிடத்தில் இரட்சிப்புக்கான வழியைத் தூதனே ஏன் கூறவில்லை? அதிகாரம் 8ல் மந்திரியினிடத்தில் நேரடியாக அறிவுரைகள் கொடுக்கப்படாத அதே காரணத்திற்காக, மற்றும் சவுலுக்கு தரிசனமானபோது (9:6) இயேசு நேரடியாக அவரிடத்தில் அறிவுரைகள் கொடுக்காமலிருந்த அதே காரணத்திற்காகவே தூதன் கொர்நேலியுவினிடத்தில் இரட்சிப்புக்கேதுவானவைகளை நேரடியாகக் கூறவில்லை. சுவிசேஷத்தின் “ஐசுவரியத்தை” ப் பராமரிக்கும் பொறுப்பானது “மண்பாண்டங்களாகிய” கிறிஸ்தவர்களிடம் (2 கொரி. 4:7) ஒப்படைக்கப்பட்டிருக்கின்றது. இயேசு தமது பிரதான கட்டளையைத் தூதர்களுக்குத் தரவில்லை, அவைகளை மனிதர்களிடத்திலேயே ஒப்புவித்தார். “ஒப்புரவாக்குதலின் ஊழியம்,” “ஒப்புரவாக்குதலின் உபதேசம்” ஆகியவை மனிதர்களிடத்தில்தான் ஒப்புவிக்கப்பட்டன, வானசேனைகளிடத்தில் ஒப்புவிக்கப்படவில்லை (2 கொரி. 5:18, 19). அப். நட. புத்தகத்திலுள்ள மனமாற்ற நிகழ்ச்சிகள் சிலவற்றில் அற்புத்தத்தின் கூற்றுகள்⁹ இருந்த போதிலும், மக்கள் இரட்சிப்புக் கேற்றவைகளை மற்ற மக்களிடம் கூற வேண்டும் என்ற தேவனுடைய சொந்த ஏற்பாட்டிற்கு அவர் வேறு எவ்விதமான பக்க வழியையும், எந்த சமயத்திலும் மேற்கொண்டிருக்கவில்லை! தூதன் தரிசனமானதின் நோக்கம் கொர்நேலியுவுக்கு இரட்சிப்பு கொடுப்பதல்ல, ஆனால் பிரசங்கியாரையும், பாவியையும் ஒன்று கூட்டுவதே அந்த தரிசனத்தின் நோக்கமாயிருந்தது. இந்த தெய்வீக வழிநடத்துதல் இல்லையென்றால், கொர்நேலியு ஒருபோதும் ஒரு யூதரைத் தமது வீட்டிற்கு அழைத்திருக்க மாட்டார்.

இரண்டாவதாக, நாம் இந்தக் கேள்வியை மறு சொற்றொடராக்கம் செய்வோம்: யாரோ ஒரு மனிதர் இரட்சிப்பின் வசனத்தைக் கொர்நேலியுவுக்குக் கூற வேண்டும் என்பது தேவனுடைய திட்டமாயிருந்ததென்றாலும், குறிப்பாகப் பேதுருவை அழைப்பிக்கும்படி கொர்நேலியுவிடம் தேவன் கூறியது ஏன்? பேதுரு முப்பது மைல்களுக்கு அப்பால் இருந்தார், அங்கு ஏற்கனவே, ஏவப்பட்ட பிரசங்கியார் குறைந்த பட்சம் ஒருவராவது-பிலிப்பு-செசரியாவிலேயே இருந்தாரே (8:40; 21:8-14). யோப்பாவுக்கு ஆள் அனுப்பி பேதுருவை அழைக்க வேண்டியது ஏன்? இந்தக் கேள்விக்குப் பதில் தருவதற்கு, நாம் இயேசு பேதுருவினிடத்தில் கொடுத்த வாக்குத்தத்தத்தைத் திரும்பச் சென்று பார்க்க வேண்டும்: “பரலோக ராஜ்யத்தின் திறவுகோல்களை நான் உனக்குத் தருவேன்” (மத். 16:19). பேதுரு இந்தத் திறவுகோல்களை அப். 2ல் இரட்சிக்கப்படுவதற்கு மக்கள் என்ன செய்ய வேண்டும் என்று கூறிய வேளையில் பயன்படுத்தினார் (2:38). ஆயினும் அந்த வேளையில் மனிதகுலத்தின் ஒரு சிறு பகுதியினர் மட்டுமே கதவின் வழியாக அனுமதிக்கப்பட்டிருந்தனர்; யூதர்கள் மட்டுமே ஞானஸ்நானப்படுத்தப்பட்டிருந்தனர். அப். 10ல் பேதுரு, இந்தத் திறவுகோல்களைப் பயன்படுத்திக் கதவை முற்றிலும் திறந்து வைக்கும் - யூதரல்லாதவர்களும் சபைக்குள் பிரவேசிக்கப் பண்ணும் - வாய்ப்பைப் பெற வேண்டியதாயிருந்தது! இந்த நிகழ்ச்சிகளைப் பற்றிப் பேதுரு அநேக வருடங்களுக்குப் பிறகு பேசுகையில், “சகோதரரே, நீங்கள் அறிந்திருக்கிறபடி புறஜாதியார் என்னுடைய வாயினாலே சுவிசேஷ வசனத்தைக் கேட்டு, விசுவாசிக் கும்படி தேவன் அநேக நாட்களுக்கு முன்னே உங்களில் ஒருவனாகிய என்னைத் தெரிந்து கொண்டார்” (15:7) என்று கூறினார். தேவன், கொர்நேலியுவினிடத்தில் பேதுருவுக்கு ஆளனுப்பும்படி கூறினார், ஏனென்றால் அந்த நூற்றுக்கதிபதி இரட்சிக்கப் படுவதற்கேதுவானவைகளை அந்த அப்போஸ்தலர் கூற வேண்டும் என்பது தேவனுடைய தெரிவு ஆகும்.

பாவி தயாராக இருந்தார்; இப்பொழுது தேவன், பிரசங்கியாரைத் தயார் செய்ய வேண்டியதாக இருந்தது.

**தேவனுடைய இரண்டாவது
நடவடிக்கை: யூதரைத் தயார்ப்படுத்துதல்
(10:9-23, 34, 35; 11:5-12)**

வசனம் 9ல், காட்சியானது யோப்பாவுக்கு மாறுகின்றது. அது மறுநாள் மத்தியான வேளையாக இருந்தது, கொர்நேலியுவால் அனுப்பப்பட்ட மூன்று மனிதர்களும் யோப்பா பட்டணத்தை நெருங்கிக் கொண்டிருந்தார்கள். அவ்வளவு விரைவில் அப்பயணத்தை அவர்கள் முடித்திருப்பதற்கு, இரவில் பயணம் செல்லுதல் என்ற ஒரே வழிதான் இருந்திருக்க முடியும். இளைப்படைந்த நிலையில் அந்தச் செய்தியாளர்கள் யோப்பாவை நோக்கிச் சென்று கொண்டிருக்கையில், அவர்களது வருகைக்காகத் தேவன் பேதுருவைத் தயார் செய்யத் தொடங்கினார். “மறுநாளிலே அவர்கள் பிரயாணப்பட்டு, அந்தப் பட்டணத்துக்குச் சமீபித்து வருகையில், பேதுரு ஆறாம் மணி நேரத்திலே, ஜெபம் பண்ணும்படி மேல் வீட்டில் ஏறினான்” (10:9).

பேதுரு இன்னமும் தோல்பதனிகிற சீமோனின் வீட்டிலே தான் இருந்தார் - அந்த அப்போஸ்தலருடைய வருகையினால், அந்த வீடானது கிறிஸ்தவர்களுக்கு ஒரு கூடுமிடமாயிருந்தது என்பதில் சந்தேகமில்லை. மத்தியான வேளையிலே பேதுரு தேவனிடத்தில் தனித்திருக்க விரும்பினார், எனவே அவர் மேல் வீட்டில் ஏறினார். அந்த நாட்களில் வீடுகள் தட்டையான (சமதளப் பரப்புள்ள) கூரைகளை உடையவைகளாயிருந்தன, அவைகள் பழங்களை உலர்த்துவதற்கும், கோடைகாலத்தில் படுத்து உறங்குவதற்கும், மற்றும் தனித்திருக்கத் தக்க இடமாகவும் பயன்பட்டன. யூதர் என்ற முறையில் பேதுரு ஒவ்வொரு நாளிலும் 12.00 மணிக்கு ஜெபிப்பதைத் தமது பழக்கமாகக் கொண்டிருந்தார் (சங். 55:17; தானி. 6:10 ஆகியவற்றைக் காணவும்), அந்தப் பழக்கத்தை அவர் கிறிஸ்தவரான பின்பும் கூட உறுதியாய்க் கடைப்பிடித்திருக்க வேண்டும். ஜெபம் செய்வதென்பதை வழக்கப்படுத்துவதைப் பார்க்கிலும், பழக்கமாக்கிக் கொள்வது என்பது சரியானதே. அது ஒரு பழக்கமாக மட்டும் இருந்து விடவும் கூடாது.

பேதுருவின் ஜெபத்தினுடைய பொருளடக்கத்தை நாம் அறியவில்லை. ஒருவேளை, அவர் தாம் வசனத்தைத் தைரிய

மாய்த் தொடர்ந்து பிரசங்கிக்க வேண்டும் என்று ஜெபித் திருக்கலாம் (4:29). ஒருவேளை வாய்ப்பு என்ற கதவுகளை தேவன் திறந்தருளும்படி அவர் ஜெபித்திருக்கலாம் (இ.வ. 14:27). பிந்தியதற்காக அவர் ஜெபித்திருந்தால், அவர் எப்பொழுதுமே எதிர்பார்த்திருந்திராதபடி, அவரது ஜெபமானது வெகு விரைவில் பதில் அளிக்கப்படப் போவதாயிருந்தது!

அவர் ஜெபம் பண்ணுகையில், “மிகுந்த பசியடைந்து சாப்பிட மனதாயிருந்தான்” (10:10அ). KJV மற்றும் தமிழ் மொழிபெயர்ப்பில் அவர் “மிகுந்த பசியடைந்ததாக”க் கூறப் படுகின்றது. அதுவே தேவன் பேதுருவினிடத்தில் தொடங்கும் நிலையாக இருந்தது. நீங்கள் யாரேனும் ஒருவருக்குப் போதிக்க விரும்பினால், அவர்கள் இருக்கும் நிலையிலிருந்து தொடங்குகின்றீர்கள்தானே!

கீழ் வீட்டில் இருந்தவர்கள் உணவு தயாரிக்கத் தொடங்கினார்கள், ஆனால் பேதுரு மேல் வீட்டிலேயே இருந்தார் (KJV மற்றும் NASBயில் இது house top எனப்படுகின்றது; ஆனால் NIVயில் இது upon the roof என்றுள்ளது), அங்கு அவர் முழங்காலிலிருந்து, தொடர்ந்து ஜெபம் செய்தார் (11:5ஐக் கவனிக்கவும்). “அதற்கு அவர்கள் ஆயத்தம் பண்ணுகையில், அவன் ஞானதிருஷ்டியடைந்து” (10:10ஆ). “ஞானதிருஷ்டி” யடைந்து என்றால், அதைத் தொடர்ந்து நடந்தவைகளைப் பேதுரு கற்பனை செய்து கொண்டார் என்று அர்த்தமாகாது. “ஞானதிருஷ்டி” என்று மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ள கிரேக்க வார்த்தையிலிருந்து தான் நாம் “பரவசம்” என்ற வார்த்தையைப் பெறுகின்றோம். இது பேதுருவின் புலன்கள் யாவும் உச்சத்தில் இருந்ததையும், அந்த அப்போஸ்தலர் ஒரு ஆழமான மனப்பதிவைப் பெறும்படி தேவனால் தூண்டப்பட்டதையும் குறிப்பிட்டது. ஒரு வானொலிப் பெட்டியில், குறிப்பிட்ட ஒரு நிலையத்தின் நிகழ்ச்சிகளைத் தெளிவாய் கேட்கும்படி நாம் டியூன் செய்வதற்கு இதனை ஒப்பிடலாம்.

“வானம் திறந்திருக்கிறதாகவும், நாலு முனைகளும் கட்டப்பட்ட பெரிய துப்பட்டியைப் போல ஒரு விதமான கூடு தன்னிடத்தில் இறங்கித் தரையில் விடப்பட்டிருக்கிறதாகவும்” (10:11). காணக் கூடிய அளவில் வைக்கப்பட்டிருந்த துணி யொன்று பேதுரு கண்ட தரிசனத்தின் ஒரு பகுதியாயிற்று என்று சில எழுத்தாளர்கள் நம்புகின்றனர்: கூரையின் மேற்பகுதியில்

காணப்பட்ட வானத்தின் தோற்றம் அல்லது அருகிலிருந்த படகு ஒன்றின் வெண்ணிறப்பாய் போன்றவைகளாயிருக்கலாம். அந்தத் துப்பட்டியைப் பற்றிப் பேதுருவின் உணர்வு நிலையிலிருந்து நாம் கண்டறிய வேண்டுமென்றால், Cotton Patch Version என்ற வேதாகமத்தில் அறிவுக் கேற்ற நல்ல விளக்கம் காணப்படுகின்றது: “அவர் ... நான்கு பெரிய மூலைகளை கொண்ட மேசை விரிப்புத் துணி போன்ற ஒன்று தரையில் இறக்கப்படுவதைக் கண்டார்!” பேதுரு மிகவும் பசியாயிருந்தார்! கண்காணும் தொலைவில் உள்ள எதுவும் அவரது மனதில் துப்பட்டி போன்ற காட்சியை ஏற்படுத்தியிருப்பதற்கு சாத்தியமில்லை. பேதுரு ஒன்றும் போதையின் பயணத்தில் இருக்கவில்லை; அவர் தேவனிடத்திலிருந்து ஒரு தரிசனம் பெற்றுக் கொண்டிருந்தார் (11:5).

பேதுருவுக்கு முன்பாகக் கொண்டு வரப்படும் வரையிலும் அந்தக் கூடு பரலோகத்திலிருந்து இறக்கி விடப்பட்டது (11:5). அவர் திகைப்புடன் அதை உற்றுப் பார்த்தார் (11:6): “அதிலே பூமியிலுள்ள சகல விதமான நாலுகால் ஜீவன்களும், காட்டு மிருகங்களும் (11:6), ஊரும் பிராணிகளும், [ஊர்வன உட்பட], ஆகாயத்துப் புறவைகளும் இருக்கிறதாகவும் கண்டான்” (10:12) - பூமியில் உள்ள மிருக வகை ஒவ்வொன்றின் பிரதிநிதிகளும் அதில் இருந்தன. யூதர்களால் “சுத்தமானவை” என்று கருதப்பட்ட பசுமாடுகள், செம்மறி ஆடுகள் மற்றும் வெள்ளாடுகள் (லேவி. 11:1-47; உபா. 14:3-20) ஆகியவை அதில் இருந்தன. அத்துடன் யூதர்களால் “அசுத்தமானவை” என்று கருதப்பட்ட ஓட்டகம், பன்றிகள் மற்றும் சிங்கங்கள் ஆகிய விலங்குகளும் அதில் இருந்தன - என்ன ஒரு அமளியாயிருந்திருக்கும்! நோவாவின் பேழையினுள் இருந்தவைகள் யாவும், உலகத்திலேயே உள்ள ஒரு பெரிய துப்பட்டியில் கொட்டப்பட்டது போல இருந்தது!

அல்லாமலும்: பேதுருவே, எழுந்திரு, அடித்துப் புசி” என்று அவனுக்குச் சொல்லும் ஒரு சத்தம் உண்டாயிற்று (10:13). வேறு வார்த்தைகளில் சொல்லுவதென்றால், “பேதுருவே, நீ பசியாயிருக்கின்றாய் என்பதை நான் அறிவேன், எனவே இதோ இங்கு ஒரு பல்சுவை விருந்து (smorgasbord) இருக்கின்றது, இது பரலோகத்திலிருந்து வந்ததாகும், இதிலிருந்து நீ விரும்புகின்ற எந்த ஒன்றையும் எடுத்து அதை மதிய உணவாக வைத்துக்

கொள்” - என்று அந்த சத்தம் கூறியது! இது ஒரு தரிசனமாக இருப்பதால், பேதுரு எப்படி அடித்துப் புசி என்ற கட்டளைக்கு கீழ்ப்படிந்து செயல்பட முடியும் என்று நீங்கள் குழம்பிக் கொள்ள வேண்டியதில்லை. ஒரு விஷயம் உறுதியானதாயிருந்தது: பேதுரு அவ்விடத்திலேயே “எழுந்து அடித்துப் புசிக்க” வழியில்லாதிருந்தது! அவர் ஒருபோதுமே, அசுத்தமான விலங்குகளை அடித்துப் புசித்ததில்லை. மேலும், அதில் இருந்த சுத்தமான விலங்குகளும் கூட, அசுத்தமான விலங்குகளுடன் நெருங்கியிருந்ததால், தீட்டாக்கப்பட்டிருந்தன. மேலும், சுத்தமான விலங்குகளும் கூட ஒரு குறிப்பிட்ட வழியில் [“Koshher”] யூதமத சடங்குப்படி அடிக்கப்பட வேண்டும், இது சிக்கல் மிகுந்த வழிமுறையாகும். சுத்தமான மற்றும் அசுத்தமான விலங்குகளைப் பற்றியதான நியாயப்பிரமாணத்தின் போதனையானது பேதுருவின் மனதில் எவ்வளவு ஆழமாய்ப் பதிந்திருந்ததென்றால் (பெரும்பாலும் இப்படியே நடந்தது), அவர் நினைத்துக் கூடப் பார்க்காமல் உடனடி பதில்செயலாக, “அப்படியல்ல, ஆண்டவரே, தீட்டும் அசுத்தமுமாயிருக்கிற யாதொன்றையும் நான் ஒருக்காலும் புசித்ததில்லை” (10:14) என்றார். “... இனி எப்பொழுதும் கூட அவைகளைப் புசிக்க மாட்டேன்” என்பதே இங்கு மறைமுகமான கருத்தாகும்,

கர்த்தரிடத்தில் வாதம் செய்த முதல் மனிதர் பேதுருவல்ல. சவுலினிடத்தில் செல்லும்படி கூறப்பட்ட போது அனனியா கர்த்தரிடத்தில் வாதம் செய்திருந்தார் (9:13, 14). எருசலேமை விட்டுச் செல்லும்படி கூறப்பட்ட போது சவுல் கர்த்தரிடத்தில் வாதம் செய்திருந்தார் (22:19, 20). இவர்கள் ஒவ்வொருவருமே “இல்லை, முடியாது” என்பது தேவனிடத்தில் கூறக் கூடிய சரியான பதில் அல்ல என்பதைக் கற்றுக் கொண்டார்கள். “இல்லை ஆண்டவரே” என்பது முரண்பாடுள்ள நிலையாகும். “ஆண்டவர்” என்றால் “எஜமானர், ஆள்பவர்” என்று அர்த்தமாகின்றது. தேவனை ஆண்டவரே என்று ஒப்புக் கொள்வதானது, நமது வாழ்வில் கட்டளையிட அவருக்கு உரிமை உண்டு என்பதை ஒப்புக் கொள்வதேயாகும்! தேவனிடத்திலிருந்து வருகின்ற எந்த ஒரு வேண்டுகோளுக்கும், “ஆம், ஆண்டவரே!” (லூக். 6:46 ஐக் காணவும்) என்பதே நிலையான ஒரே பதிலாயிருக்க வேண்டும்.

அந்தக்குரல் மறுபடியும் பேசியது: “தேவன் சுத்தமாக்கின

வைகளை நீ தீட்டாக எண்ணாதே” (10:15) (மாற். 7:14-23; 1 தீமோ. 4:3-5ஐயும் வாசிக்கவும்). பேதுரு தமது தலையில் குண்டாந்தடியால் அடி வாங்கியவர் போலக் காணப் பட்டிருக்க வேண்டும். எந்த ஒரு தவறான புரிந்து கொள்ளு தலையும் நீக்கிப்போடுவதற்காக, தேவன் அந்த அறிவுரையை மறுபடியும் கொடுத்தார்: “பேதுருவே எழுந்திரு, அடித்துப் புசி ... தேவன் சுத்தமாக்கினவைகளை நீ தீட்டாக எண்ணாதே.” பிறகு தேவன் மறுபடியும் அதைச் செய்தார். “மூன்றாந்தரமும் அப்படியே உண்டாயிற்று” (10:16). கர்த்தர் கொர்நேலியுவி னிடத்தில் ஒரே ஒரு தரம் அறிவுரை கொடுத்திருந்தார், அவர் உடனே அதற்குக் கீழ்ப்படிந்திருந்தார், ஆனால் அவர் பேதுருவுக்கு மூன்று தரம் கூற வேண்டியதாய் இருந்தது. ஒரு பாவியைத் தயார்ப் படுத்துவதைக் காட்டிலும், ஒரு பிரசங் கியாரைத் தயார்ப் படுத்துவது மூன்று மடங்கு கடினமானதாக இருந்தது! ஒவ்வொரு முறையும் பேதுரு எதிர்ப்புத் தெரிவித் தாரா என்று எனக்குத் தெரியவில்லை. அப்படிச் செய்திருந்தால், ஒவ்வொரு முறையும் அவரது எதிர்ப்பானது வலுக்குறைந்ததா கவே இருந்திருக்கும். பிறகு, திடீரென்று அது தோன்றியது போலவே, அந்தக் கூடு, “திரும்ப வானத்துக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டது” (10:16ஆ).

கேள்விகளினால் பேதுருவின் தலை சுற்றியிருக்க வேண்டும். இதன் அர்த்தம் என்னவாக இருக்க முடியும்? தேவன், பேதுருவை உண்மையில் வெளியே சென்று ஒரு பன்றியை கொலை செய்யும்படி விரும்பினாரா? சுத்தமான மற்றும் அசுத்தமான விலங்குகளைப் பற்றி அறிவுரைகளானது நியாயப் பிரமாணத்தின் முக்கியமான ஒரு பகுதியாக இருந்தது. பிரமாணத்தின் இந்த ஒரு பகுதியானது மாற்றப்பட்டிருந்தால், பிரமாணத்தின் மற்ற பகுதிகளும் மாற்றப்பட்டிருந்தனவா? தேவன் விலங்குகளைப் பற்றியே அக்கறையுள்ளவரா யிருந்தாரா? அல்லது தேவன் தமது சிந்தையில் வேறு ஏதேனும் வைத்திருந்தாரா?

தேவன் இந்த அப்போஸ்தலரிடத்தில் சுத்தமான மற்றும் அசுத்தமான விலங்குகளைப் பற்றி தரிசனம் கொடுத்தல் என்ற மறைமுகமான வழிக்குப் பதிலாக, நேரடியாகவே பேதுரு விடம், புறஜாதியார் இனிமேல் அசுத்தமானவர்கள் என்று கருதப்படக் கூடாது என்று மட்டும் கூறியிருக்கலாமே, ஏன்

அவ்விதம் செய்யவில்லை என்று நாம் ஆச்சரியப்படலாம்.¹⁰ புறஜாதியாரை ஏற்றுக் கொள்ளாதலுக்கும், சுத்தமான, அசுத்தமான விலங்குகள் பற்றிய விஷயத்திற்கும் இடையில் பழைய ஏற்பாட்டுப் பிரமாணத்தில் நெருங்கிய தொடர்பு ஒன்று இருந்தது. யூதர்/புறஜாதியார் ஐக்கியத்திற்கு அவர்களின் உணவே மிகப் பெரிய தடையாக இருந்தது. செசரியாவில் பேதுருவின் நடக்கையைப் பற்றிப் பின்னாளில் அவர் விமர்சனம் செய்யப்படுகையில், அவரை விமர்சித்தவர்கள், அவர் புறஜாதியாருக்கு ஞானஸ்நானம் கொடுத்திருந்ததைப் பற்றிக் குறிப்பிடாமல், அவர் புறஜாதியாரோடு உணவு உண்டதையே குறிப்பிட்டார்கள் (11:2, 3). மனச்சாட்சியுடைய எந்த யூதரும், ஒரு புறஜாதியாரால் தயாரிக்கப்பட்ட உணவை உண்ண முடியாது: அந்த உணவானது அசுத்தமான விலங்கின் மாமிசத்தில் இருந்து தயாரிக்கப்பட்டிருக்கலாம்; அந்த உணவானது ஒரு விக்கிரகத்திற்குப் படைக்கப்பட்டுப் பிறகு சந்தையில் விற்கப்பட்டிருக்கலாம். நியாயப்பிரமாணம் கூறுகின்றபடி விலங்கின் இரத்தமானது நீக்கப்படாமல் இருக்கும் என்பது சர்வ நிச்சயமானது; மற்றும் பிரமாணத்தில் கூறப்படுகின்ற கண்டிப்பான மற்ற கட்டளைகளைப் பின்பற்றாமல் உணவு தயாரிக்கப் பட்டிருக்கலாம். யூதர் மற்றும் புறஜாதியார் இடையே உள்ள தடைச் சுவரானது நீக்கப்பட வேண்டுமென்றால், முதலாவது, உணவு பற்றிய பிரமாணங்கள் யாவும் எடுத்துப் போடப்பட வேண்டும்.

வசனம் 17ல், “அப்பொழுது பேதுரு, தான் கண்ட தரிசனத்தைக் குறித்துத் தனக்குள்ளே சந்தேகப்படுகையில், இதோ, கொர்நேலியுவினால் அனுப்பப்பட்ட மனுஷர்கள் சீமோனுடைய வீட்டை¹¹ விசாரித்துக் கொண்டு வாசற்படியிலே வந்து நின்று” என்று கூறப்படுகின்றது. பின்னாளில் பேதுரு, “உடனே செசரியாவிலிருந்து என்னிடத்திற்கு அனுப்பப்பட்ட மூன்று மனுஷர் நான் இருந்த வீட்டுக்கு முன்னே வந்து நின்றார்கள்” (11:11) என்று கூறினார். சரியான நேரத்தில் சரியானதைச் செய்தல் என்ற தேவனுடைய பண்பானது மிகவும் குறிப்பிடத் தக்கதாகும். அவர்கள் சற்று முன்னதாக வந்திருந்தால், அவர்களை ஏற்றுக் கொண்டு உள்ளே அழைத்திருக்க மாட்டார். அவர்கள் சற்றுத் தாமதமாக வந்திருந்தால், அவர்களின் வேண்டுகோளை அவர் தாம் கண்ட தரிசனத்

துடன் இணைத்துப்பார்த்திருக்க மாட்டார்.

அந்த மூன்று மனிதர்களும் புறஜாதியாரானதாலும், அவர்கள் ஒரு யூதருடைய வீட்டின் முன்பாக நின்றதாலும், அழைக்கப்படாத வரையிலும் அவர்கள் வீட்டு வாசலைத் தாண்டிப் போகாதிருக்க வேண்டியதாயிற்று. அவர்கள் வீட்டின் முன்புறமாக நின்று, “பேதுரு என்ற மறுபேர் கொண்ட சீமோன் இங்கே தங்கியிருக்கிறாரா என்று கேட்டார்கள்” (10:18).

பேதுரு இன்னமும் மேல் வீட்டில் தான் இருந்தார், அங்கு அவர் “அந்தத் தரிசனத்தைக் குறித்துச் சிந்தனை பண்ணிக் கொண்டிருந்தார்.” ஆவியானவர் அவருடனே பேசினார்: “இதோ, மூன்று மனுஷர் உன்னைத் தேடுகிறார்கள். நீ எழுந்து, இறங்கி, ஒன்றுக்குஞ் சந்தேகப்படாமல், அவர்களுடனே கூடப் போ; நானே அவர்களை அனுப்பினேன் என்று அவனுக்குச் சொன்னார்” (10:19, 20). இரகசியமானது பேதுருவின் மனதில் ஆழப்பதிந்தது. அப்போஸ்தலர் விரைவாகக் கீழ் வீட்டிற்கு வந்து, வாசற்படியில் நின்று கொண்டிருந்த மனிதர்களிடத்தில், “இதோ, நீங்கள் தேடுகிறவன் நான்தான்; நீங்கள் வந்திருக்கிற காரியம் என்ன?” (10:21) என்றார். பரலோகத்தின் தரிசனத்திற்கும், இம்மனிதர்களைப் பார்க்கும்படியான பரிசுத்த ஆவியானவரின் கட்டளைக்கும் இடையில் என்ன தொடர்பு இருக்க முடியும் என்று பேதுரு வியந்து கொண்டிருந்தார்.

அந்தச் செய்தியாளர்கள், “நீதிமானும், தேவனுக்குப் பயப்படுகிறவரும், யூத ஜனங்களெல்லாராலும் நல்லவரென்று சாட்சி பெற்றவருமாகிய கொர்நேலியு என்னும் நூற்றுக்கு அதிபதி உம்மைத் தம்முடைய வீட்டுக்கு அழைப்பித்து, உம்மால் சொல்லப்படும் வார்த்தைகளைக் கேட்கும்படி பரிசுத்த தூதனாலே தேவயத்தனமாய்க் கட்டளை பெற்றார்” (10:22) என்று பதில் அளித்தார்கள். முக்கிய வார்த்தைகள் பேதுருவின் சிந்தனையில் புரண்டோடின: “நூற்றுக்கு அதிபதி ... தேவனுக்குப் பயந்தவர் ... யூத ஜனங்களெல்லாராலும் நல்லவரென்று பேசப்பட்டவர்.” அந்தச் செய்தியாளர்களை அனுப்பிய மனிதர் ஒரு புறஜாதியார் ஆவார்! அவரிடத்திலிருந்து (பேதுருவிடத்திலிருந்து) ஒரு செய்தியைக் கேட்கும் படிப் புறஜாதியார் ஒருவருக்கு தேவன் கட்டளையிட்டுள்ளார்! பேதுருவின் சிந்தையில் இருந்த சில இடர்ப்பாடுகள் அகன்று போயின. அவரது உணவுப் பழக்கங்களுக்கும் மேலாக,

அவரது இலக்கை மாற்றும்படியாகவே அந்த தரிசனத்தின் நோக்கம் இருந்தது என்பதைப் புரிந்து கொண்டார்.

அந்த நிலையில், பேதுரு தாம் கண்ட தரிசனத்தின் மறைபொருள் எல்லாவற்றையும் உணர்ந்து கொண்டாரா? நான் அதை அறியவில்லை, ஆனால் அடுத்த வசனம் திகைப்புக் குரியதாய் இருக்கின்றது: “அப்பொழுது பேதுரு அவர்களை உள்ளே அழைத்து, அவர்களுக்கு உபசாரஞ் செய்து” (10:23அ) என்று கூறுகிறது. அந்த வீடு தம்முடையதாயிராதிருந்த போதிலும் பேதுரு அவர்களை உள்ளே அழைத்து உபசாரம் செய்ததென்பது கவனிக்கத் தக்க ஆர்வமுள்ள நிகழ்ச்சியாகும் (அந்தத் தோல் பதனிடுபவர், “என்னுடைய வீடு உங்களுடைய வீடுதான் என்று சொல்லியிருக்கலாம்”), ஆனால் அது அந்த அழைப்பின் மிக முக்கியமாய்க் குறிப்பிடத்தக்க பாகம் அல்ல. ஒரு யூதர், ஒரு புறஜாதியாரைத் தமது வீட்டிற்கு உணவுண்ணும் படி மற்றும் இராத் தங்கும்படி அழைத்தார் என்பதே மிகவும் குறிப்பிடத்தக்க (அதிர்ச்சியூட்டக் கூடியதுமான) பாகம் ஆகும்! இது, யூதர் ஒருவர், ஒரு புறஜாதியாரின் வீட்டிற்குப் போவது போன்ற அவ்வளவு பெரிய நடவடிக்கை இல்லையென்றாலும் கூட, யூதர் மற்றும் புறஜாதியார் இடையே இருந்த தடைகளை நீக்குவதில் இது ஒரு பெரிய நடவடிக்கையாக இருந்தது. ஒரு தலைச் சார்பான தப்பெண்ணம் என்ற சுவரில் ஒரு பெரிய விரிசல் உண்டாயிற்று!

“பேதுரு அந்த மூன்று மனிதர்களுடன் செசரியாவுக்கு உடனே கிளம்பிப் போகாதது ஏன்?” என்ற சிறிய கேள்வி இவ்விடத்தில் கேட்கப்படலாம். விளக்கவுரையாளர்கள் வழக்கமாக இதற்கு, “அன்றைய பகல் பொழுதில் ஏற்கனவே அதிக நேரம் கடந்திருந்தது, எனவே அவர்களை இராத் தங்கும்படி பேதுரு அழைத்தார்” என்று கூறுகின்றார்கள். ஆயினும் அப்பொழுது நேரம் பிற்பகல் 1.00 மணிக்கு மேல் இருந்திருக்காது, கொர்நேலியுவிடமிருந்து வந்த மூன்று செய்தியாளர்களும் முந்தின நாள் மாலை 4.00 மணியளவில் செசரியாவில் இருந்து புறப்பட்டிருந்தார்கள். தாமதமானதற்கு அநேக காரணங்கள் இருந்திருக்கலாம் என்பதில் சந்தேக மில்லை: பேதுருவும், அவருடன் கூடப் புறப்பட்ட ஆறு மனிதர்களும், அந்த மூன்று செய்தியாளர்களைப் போல இளவயதின் ராய் இல்லாமல் போயிருக்கலாம், மற்றும் அவர்களால் இரவில்

பயணம் செய்வது முடியாத செயலாயிருந்திருக்கும்.¹² அந்தச் செய்தியாளர்களும் கூட மறுபடி பயணம் தொடங்கு முன்னர் ஓய்வு எடுப்பது அவசியமாய் இருந்திருக்கும். அவர்களுடைய முகத்தில் களைப்பின் சாயலைப் பேதுரு கண்டு, “உள்ளே வாருங்கள். உங்களுக்கு உணவு அளிக்கின்றோம். இரவு ஓய்வெடுத்துக் கொண்டு, அதிகாலையில் பயணத்தைத் தொடங்குவோம்!” என்று கூறியிருப்பார். அத்துடன் எருசலேமில் இதைப் பற்றிக் கூறும் போது, வார்த்தைகளுக்கு மரியாதை கிடைக்குமளவுள்ள யூதக் கிறிஸ்தவர்கள் ஆறுபேரை ஒன்று கூட்டுவதற்குக் கணிசமான நேரம் தேவைப் பட்டிருக்கலாம்.¹³

பிரசங்கியார் தயாராக இருந்தார், ஆனால் எஞ்சியிருந்த யூத கிறிஸ்தவர்களிடத்தில் தேவன் கிரியை செய்ய வேண்டிய தென்பதும் இன்னமும் தேவையாயிருந்தது.

தேவனுடைய மூன்றாவது நடவடிக்கை: சபையைத் தயார்ப்படுத்துதல் (10:23-48; 11:12-17)

எஞ்சியிருந்த யூதக் கிறிஸ்தவர்களைத் தயார்ப்படுத்துதல் என்ற “பெரிய நடவடிக்கை”யானது, அநேக சிறிய நடவடிக்கைகளைக் கொண்டதாக இருக்கின்றது. முதலாவது, யூத சகோதரர்களில் சிலர் பேதுருவுடன் செல்லும்படியாக இணங்கச் செய்யப்பட வேண்டியதாயிருந்தது. புறஜாதியைச் சேர்ந்த செய்தியாளர்களுடன் சேர்ந்து, புறஜாதியார் ஏராளமாக உள்ள ஒரு பட்டணத்திற்குச் செல்வதென்பது அவர்கள் சாதாரணமாய்ச் செய்யும் செயல் அல்ல. ஒருவேளை, பேதுரு தாம் கண்ட தரிசனத்தைப் பற்றி அவர்களுக்குக் கூறி, அவர்களைத் தம்மோடு புறப்பட்டு வருவதற்கு இணங்கச் செய்திருக்கலாம். ஒருவேளை, அவர்கள் அவர் மீது கொண்டிருந்த மரியாதையினால் அவர் கேட்டுக் கொண்டதைச் செய்ய இணங்கியிருக்கலாம். அவர்களைத் தூண்டியது எதுவாயிருப்பினும், பலர் அவருடன் போவதற்கு சம்மதித்தார்கள். “மறுநாளிலே [பேதுரு] அவர்களுடனே [செய்தியாளர்களுடன்] கூடப் புறப்பட்டான்; யோப்பா பட்டணத்தாராகிய

சகோதரரில் சிலரும் அவனுடனே கூடப் போனார்கள்” (10:23ஆ). அதிகாரம் 11ல், பேதுருவுடன் இந்நிகழ்ச்சியில் ஆறுபேர் புறப்பட்டுச் சென்றதாக அறிகின்றோம் (11:12). இந்த மனிதர்கள் உடனே யோப்பாவுக்குத் திரும்பி வராமல், பேதுருவுடன் கூட எருசலேமுக்குச் சென்றபடியால் (11:12), நடைபெறவிருந்த விஷயங்களுக்குச் சாட்சியாக இருப்பதற்காகவே அவர்கள் பேதுருவால் தேர்ந்து கொள்ளப்பட்டிருக்கலாம். நியாயப்பிரமாணத்தில் எந்த ஒரு விஷயமும் இரண்டு அல்லது மூன்று சாட்சிகளுடைய வாக்கினால் நிரூபணமாக்கப்பட வேண்டும் என்றிருந்தது (உபா. 17:6); பேதுரு அதை இருமடங்கு அல்லது மும்மடங்காக்கினார்.

அன்று காலையில், பத்து மனிதர்கள், வடக்கு நோக்கி முப்பது மைல் பிரயாணத்தைத் தொடங்கினார்கள்: அவர்கள் மூன்று செய்தியாளர்களும், பேதுருவும் மற்றும் ஆறு யூத சகோதரர்களும் அவர்கள். இந்த இரண்டு நாட்களில், தப்பெண்ணம் என்ற சுவரிலிருந்து விரிசலானது இன்னும் பெரிதாயிற்று. அந்தப் பயணத்திற்கு முன்பு, பேதுருவும் அவருடைய ஆறு நண்பர்களும் அநேகமாகப் புறஜாதியார் எவருடனும் எந்த ஒரு சமயத்திலும் விரிவான உரையாடல் நடத்தியிருந்திருக்க மாட்டார்கள். தனித்திருக்கும் நிலையானது தவறான புரிந்து கொள்ளுதலை வளர்க்கின்றது, சேர்ந்திருக்கும் நிலையானது புரிந்து கொள்ளுதலை வளர்க்கின்றது. அநேகமாய், பேதுரு கொர்நேலியுவைப் பற்றியும், அவரது வீட்டாரைப் பற்றியும், அவர்கள் இயேசுவைப் பற்றி அறிந்த தென்ன என்பது பற்றியும் அவர்களிடத்தில் விசாரித்திருப்பார். செசரியாவிலிருந்து வந்த அந்த மனிதர்களிடம் பேதுரு, இயேசுவைப் பற்றிக் கூறி, கொர்நேலியுவின் வீட்டில் தாம் கொடுக்கப்போகும் செய்திக்கு ஒரு முன் சுவையாக அதை அவர்களுக்கு அளித்திருப்பார். ஆயினும் சில வேளைகளில் பேதுரு சிந்தனையில் ஆழ்ந்து, நடந்திருந்த விஷயங்களின் முக்கியத்துவத்தைப் பற்றி எண்ணமிட்டிருப்பார்.

வசனம் 24ல் நாம், “மறு நாளிலே செசரியா பட்டணத்தில் பிரவேசித்தார்கள்” என்று வாசிக்கின்றோம். பேதுருவுக்கும், அந்த ஆறு யூத சாட்சிகளுக்கும் தேவன் செசரியாவிலே இன்னும் அநேக ஆச்சரியங்களை வைத்திருந்தார் - யூதர் மற்றும் புறஜாதியாருக்கிடையில் இருந்த தடைச்சுவரை முற்றிலுமாகத்

தரைமட்டமாக்குவதற்கான மற்ற சில “நடவடிக்கைகளே” அவைகளாகும். ஆயினும் இந்த வரலாற்றின் மீதமுள்ள பகுதியைப் பார்ப்பதற்கு நாம் அடுத்த பாடம் வரையிலும் காத்திருக்க வேண்டியதாயிருக்கின்றது.

முடிவுரை

அப். 10ன் முதல் பகுதியைப் படித்திருக்கும் இவ்வேளையில், தேவன் சுவர்களை இடித்துக் கீழே தள்ளிய இந்த வரலாறு நம் எல்லாருடைய இருதயங்களிலும் நல்விளைவு ஒன்றை ஏற்படுத்தியிருக்குமென்று நாம் நம்புகின்றோம். யூத வம்சா வழியில் வந்திராத நம்மிடத்தில் இந்த வசனங்கள் ஒரு விசேஷித்த வழிமுறையில் பேசவேண்டும். இரண்டாம் உலக யுத்தம் நடந்து கொண்டிருக்கையில் நான் ஒரு சிறுவனாய் இருந்தேன். ஆனாலும் அங்கிள் சாம் (Uncle Sam) படங்களில் தனது விரலை நீட்டி, “நீ எனக்குத் தேவை!” என்று கூறுவது இன்னமும் எனக்கு நினைவிருக்கின்றது. அப். 10ல் தேவன், கொர்நேலியு தொடங்கி யூதரல்லாத நம் எல்லாரையும் நோக்கித் தமது விரலைச் சுட்டிக்காட்டி, “நீ எனக்குத் தேவை!” என்று கூறுகின்றார். இது அந்த நாளில் மனமாற்றமடைந்த கொர்நேலியு, அவரது வீட்டார், மற்றும் மனமாறிய புறஜாதி யாரின் முற்பிதாக்கள் தொடங்கி இன்று வரை மனமாறும் புறஜாதியார் ஒவ்வொருவருக்கும் பொருந்தக் கூடியதாகும்!

இந்த வரலாறு, கொர்நேலியுவைப் போலவே நல்லவராக ஆனால் இழந்து போகப்பட்ட நிலையில் உள்ள ஒவ்வொரு வரிடத்திலும் அவர்களின் நிலையை உணர்த்துதாக இருக்கின்றது. உங்கள் நற்செயல்களை மட்டுமே நீங்கள் சார்ந்திருக்க முடியாது: நீங்கள் கர்த்தரையும் அவரது கிருபையையும் சார்ந்திருக்க வேண்டும்!

ஆயினும், நம்மில், தப்பெண்ணத்தினால் நிறைந்தவர்களாய் இருப்பவர்களிடத்தில் இந்த வசனப் பகுதியானது விசேஷமாய்ப் பேசியிருந்திருக்குமென்று நான் நம்புகின்றேன். வில்லியம் ஹேஸ்லிட் அவர்கள், “அறியாமையின் குழந்தையே தப்பெண்ணம்” என்றார். வால்ட்டேர் அவர்கள், “முட்டாள்கள் வாதம் செய்யப் பயன்படுத்துவதே தப்பெண்ணம்” என்றார். யாக்கோபு, “என் சகோதரரே, மகிமையுள்ள

நம்முடைய கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவின் மேலுள்ள விசுவாசத்தைப் பட்சபாதத்தோடே பற்றிக் கொள்ளாதிருப்பீர்களாக” (யாக். 2:1) என்று எழுதினார். நமக்கு நாமே நேர்மையுள்ளவர்களாயிருந்தால், கடந்த காலத்திலிருந்து நம்மிடத்தில் ஒருதலைச்சார்பு இருந்திருப்பதை நாம் ஒத்துக் கொள்ளுவோம். நம்முடைய தப்பெண்ணங்களைக் குறித்து நாம் ஒவ்வொருவரும் ஒரு பட்டியலிட்டு, தேவனுடைய துணையுடன் அவைகளை தவிர்த்துப் போட நாம் செயல்பட வேண்டும்!

தேவனுடைய வசனமானது நமது இருதயங்களுக்குப் பேசி உணர்த்தும் போது, மேற்கொள்ளப்பட வேண்டிய மாற்றங்கள் குறித்து நாம் உணர்வடைகின்றோம். நீங்கள் மேற்கொள்ள வேண்டிய மாற்றம் எதுவாக இருந்த போதிலும் இன்றே அதை நீங்கள் மேற்கொள்ள வேண்டும் என்று நான் ஜெபிக்கின்றேன். பேதுருவைப் போல், “அப்படியல்ல ஆண்டவரே” என்று கூறிவிடாதீர்கள். இதை நினைவில் வையுங்கள்: தேவனிடத்திலிருந்து வருகின்ற ஒரு கட்டளைக்குத் தகுந்த, நிலையான பதில் “ஆம், ஆண்டவரே” என்பது மட்டுமே ஆகும்.

❀ காட்சி-உதவிக் குறிப்புகள் ❀

யூதரும் புறஜாதியாரும் ஒன்றுகூடி வருவதைப் பற்றி சபையில் வலியுறுத்துவதற்கு இங்கு ஒரு எளிய கருத்துப் பாடம் தரப்படுகின்றது: குறைந்த பட்சம் பதினெட்டு அங்குல நீளமுள்ள நூல் ஒன்றும், ஒரு வளையமும், ஏதேனும் இரண்டு சிறு பொருட்களும் உங்களுக்குத் தேவை. நூலின் ஒரு முனையில் ஒரு பொருளையும், அதன் மறுமுனையில் இன்னொரு பொருளையும் கட்டுங்கள். ஒரு பொருள் யூதர்களையும், இன்னொரு பொருளை புறஜாதியாரையும் குறிக்கின்றது. அவர்களிடையே இருந்த பிரிவினை பற்றிப் பேசுகையில் அப்பொருட்களை எந்த அளவு விலக்கி வைக்க முடியுமோ அந்த அளவுக்கு இரண்டுக்கும் இடைவெளி கொடுத்து வைக்கவும். பிறகு நூலின் மையப்பகுதியில் வளையத்தை வைக்கவும். அந்த வளையம் இயேசுவைக்

குறிக்கின்றது. நூலின் மையப் பகுதியை வளையத்தினூடாக இழுக்கவும். அந்த பொருட்கள் எந்த அளவுக்கு வளையத் தினருகில் வருகின்றனவோ அந்த அளவுக்கு அவை இரண்டும் ஒன்றையொன்று நெருங்கி வருவதைக் கவனியுங்கள். அது போலவே, இயேசுவின் இழுக்கும் வல்லமையானது (யோவா. 6:44; 12:32) யூதர்களையும் புறஜாதியாரையும் ஒரு சேர சபைக்குள் கொண்டு வந்தது. இதை நடைமுறைச் செயலாக்கத்திற்குப் பயன்படுத்துகையில், நாம் கிறிஸ்துவை அதிகமாய் நெருங்குகையில், நாம் ஒவ்வொருவரும் மற்றவரிடத்தில் அதிகமாய் நெருங்குவோம்!

✿ பிரசங்கக் குறிப்புகள் ✿

“கொர்நேலியுவின் நிலை” *The Case of Cornelius* (Delight, Ark.: Gospel Light Publishing Co., 1964). என்ற தலைப்பில் கொர்நேலியு மற்றும் அவரது நண்பர்களின் மனமாற்றம் பற்றிய ஒரு முழு புத்தகத்தை ஜேம்ஸ் D. பேல்ஸ் அவர்கள் எழுதினார்.

நான் பிரசங்கம் செய்யத் தொடங்கிய காலத்தில், ஓய்வு பெற்றிருந்த ஒரு பிரசங்கியார் பல ஆண்டுகளாகத் தாம் சேகரித்து வைத்திருந்த பல பிரசங்கப் புறக்குறிப்புகளை எனக்குக் கொடுத்தார். அவைகளில் ஒன்று கொர்நேலியுவின் மனமாற்றத்தைப் பற்றியதாகும். அதன் தலைப்பு, “மூன்று காட்சிகளில் மனமாற்றம்” என்றிருந்தது. இவ்வரலாற்றின் இயல்பான மூன்று பிரிவுகள் ஒரு நாடகத்தின் மூன்று காட்சிகளுக்கு ஒப்பிடப்பட்டன. ஒவ்வொரு “காட்சி”யிலும் முதலில் அதன் “அமைப்பும்” “முக்கிய பாத்திரமும்” குறிப்பிடப்பட்டு, பிறகு “நடிப்பு” என்ற செயல்பாடு அதன் பலவிதமான “உட்காட்சிகளுடன்” குறிப்பிடப்பட்டது. அந்தப் புறக்குறிப்பில் “காட்சி ஒன்று” முடிந்தவுடன் ஒரு “இடைவேளை” இருந்தது, அதில் முதல் “காட்சி”யின் ஆர்வமுள்ள கருத்துக்கள் விவாதிக்கப்பட்டன. அதே போன்று “இரண்டாம் காட்சியின்” முடிவிலும் ஒரு “இடைவேளை” இருந்தது. நீங்கள் நாடகத்தை விரும்புவராயிருந்தால், கொர்நேலியு மற்றும் அவரது வீட்டாரின் மனமாற்றமானது இவ்விடத்தில் அணுகப் படுவதை நீங்கள் மகிழ்ச்சியுடன் அனுபவிக்கக் கூடும்.

“இராஜ்யத்தின் திறவுகோல்கள்” என்ற ஆர்வமிக்க ஒரு துணைப் பாடமானது, அப். 2, 8 அல்லது 10ம் அதிகாரத்தைப் படிக்கையில் பயன்படுத்தப்பட முடியும். இந்தப்பாடமானது, மத்தேயு 16:19ல் தமக்கு வாக்களிக்கப்பட்ட திறவுகோல்களைப் பேதுரு எவ்விதம் பயன்படுத்தினார் என்பதைப் பற்றிய பாடமாகும். முன்னுரை கொடுப்பதற்கு நான் பொதுவாக, சபை கூடுமிடத்தின் கதவுகளைத் திறக்கப் பயன்படுத்தும் சாவி ஒன்றைக் காட்டுவதுண்டு. பிறகு நான், கட்டிடத்தினுள் இருக்கும் மற்ற கதவுகளைத் திறப்பதற்குப் பயன்படும் மற்ற சாவிகளைக் காண்பிப்பதுமுண்டு. அது போலவே, யூதர்களுக்கு அப். 2லும், புறஜாதியாருக்கு அப். 10 லும் இராஜ்யத்தைத் திறந்து வைத்த திறவு கோல்களைப் பேதுரு வைத்திருந்தார். அத்துடன் இராஜ்யம்/சபையின் உள்ளாக இருக்கும் “கதவுகளைத் திறக்கும்” திறவு கோல்களையும் அவர் வைத்திருந்தார். எடுத்துக்காட்டாக, அப். 8ல், தவறு செய்கின்ற கிறிஸ்தவர்கள் கர்த்தரிடத்தில் எப்படித் திரும்ப முடியும் என்பதை அவர் காண்பித்தார் (வ. 22). அப். நடபடிகள் புத்தகத்தில் பேதுருவின் பிரசங்கங்களையும், மற்றும் அவர் எழுதியுள்ள இரண்டு நிருபங்களையும் நீங்கள் விரும்பும் பல அல்லது சில கருத்துக்களைச் சுட்டிக்காட்டப் பயன்படுத்த முடியும்: பரலோகத்திற்குச் செல்வதற்கான “திறவுகோல்” (2 பேது. 1:5-11), ஊக்கத்துடன் தொடர்ந்து நிலைத்திருப்பதற்கான “திறவுகோல்” (2 பேது. 3:10-12), முதலியன. நான் அட்டையில் பெரிய அளவில் சாவிகளைச் செய்து (அவற்றில் பாடத்தின் முக்கிய கருத்துக்களை எழுதி வைத்து) வேறுபட்ட கருத்துக்களை விளக்குவதற்கு அவைகளைப் பயன்படுத்துவதுண்டு.

குறிப்புகள்

¹யூதரல்லாதவர்களைப் பலர் “நாய்கள்” என்றே எண்ணினார்கள். யூதர் ஒருவர் கடை வீதியிலிருந்து வீடு திரும்பும் போது, உணவு உண்பதற்கு முன்னதாக அவர், தமது கைகளை முழங்கை மட்டும் கழுவுவார் (மத். 15:2) ஏனென்றால், புறஜாதியார் எவரையும், அல்லது புறஜாதியாரின் பொருட்களை எதையும் தாம் தொட்டிருந்தால் அதனால் தீட்டுப்பட்டிருக்கும் என்ற பயம் அவர்களுக்குள் இருந்தது. ²அவர் விருத்தசேதனமற்றவராயிருந்தார் என்ற உண்மையானது 11:3ல் கோடிட்டுக் காட்டப்படுகின்றது. ³யூதர்கள் சூரிய உதயத்திலிருந்துதான் மணிக்கணக்கைத் தொடங்குவார்கள், ஆகவே, ஒன்பதாம் மணி வேளை என்பது மாலை சுமார் 3.00

மணியாகும். ⁴நேர்ப் பொருளில் கூறுவதென்றால், “அவர் பயந்தார்”. இது இயற்கைக்கப்பாற்பட்ட நபரைப் பார்க்கும் ஒருவரின் இயல்பாக, சாதாரண பதில் செயலாக வேதாகமத்தில் கூறப்படுகின்றது. ⁵தூதனால் இவ்விடத்தில் பயன்படுத்தப்பட்ட 2 வார்த்தைகள் பலியைப் பற்றிய ஒரு கற்பனையை முன் வைக்கின்றன: (1) தகன பலிக்கான எபிரெய வார்த்தையின் நேரடிப் பொருள் “மேல் எழும்புதல்” என்பதாகும். (2) தானியப்பலியின் ஒரு பகுதி பலிபீடத்தில் எரிக்கப்படும், இது “ரூபகக் குறி” எனப்பட்டது (லேவி. 2:2, 9, 16; 5:12). NIVயில் 10:4ல் “நினைவுப் பலி” என்றுள்ளது. “இங்கு குணம் பெற்ற மனிதன்தான் அவைகளைப் பேசினான், அவன் ஏவுதலினால் பேசவில்லை என்பதைக் கவனிக்க வேண்டும். ஆயினும், அந்த வார்த்தைகள் பொதுவான பழைய ஏற்பாட்டுச் சத்தியத்தின் அடிப்படையில் அமைந்தவையாகும் (நீதி. 28:9). இந்த வார்த்தைகள் விலகியிருக்கும் பாவிக்கையல்ல, பாவம் செய்யும் தேவனுடைய பிள்ளையைக் குறிப்பதற்கே பொருத்தமானது என்பதைக் கவனிக்கவும். ⁷இயேசு சிலுவையில் மரித்த காலம், சவிசேஷ மானது பல்வேறு பகுதிகளுக்குப் பிரசங்கிக்கப்பட்ட காலம் ஆகியவற்றுக்கிடையில் இருந்த காலம், மாற்றத்தின் காலம் என்று நான் உணருகின்றேன் - இந்த மாற்றத்தின் காலத்தில் யாரேனும் இரட்சிப்படைந்தார்களா அல்லது இழந்து போகப்பட்டார்கள் என்று நியாயந் தீர்க்கும் உரிமை எனக்கில்லை. தேவன் அந்த உரிமையுள்ள வராயிருந்தார் - தேவன்தான் கொர்நேலியும் அவரது வீட்டாரும் இரட்சிப்படையவில்லை என்று கூறினார். ⁸எபேசியர் 2:12ல் விவரிக்கப்படுகின்றவர்களுக்கு ஒரு ஏற்ற முன் எடுத்துக்காட்டாக கொர்நேலியும் அவர் வீட்டாரும் இருந்தார்கள். ⁹வழக்கமாக இந்த அற்புதங்கள், பிரசங்கியாரையும் பாவியையும் ஒன்று கூட்டுவதற்காகவே நடைபெற்றன. சவுலின் விஷயத்தில், இயேசுவே அவருக்குத் தரிசனமானது அவரை ஒரு அப்போஸ்தலராகத் தகுதிப் படுத்துவதற்கென்றேதான். ¹⁰இது, புதிய ஏற்பாட்டில் மக்களுக்கு தேவன் எவ்விதம் போதிக்கின்றார் என்பதைப் பற்றி சில விஷயங்களைக் கூறலாம்: அவர் நமக்குத் தேவையான தகவல்களைத் தருகின்றார், ஆனாலும் அவர் நமக்குக் கொடுத்த சிந்தனை திறனை நாம் பயன்படுத்த வேண்டும் என்றும் எதிர்பார்க்கின்றார்.

¹¹தூதன், பொதுவாகக் காணக்கூடிய அளவுக்குத் தகவல்களை அவர்களுக்குத் தந்திருந்தார்; அங்கிருந்து அவர்கள் விசாரித்துக் கொள்ள வேண்டியதாயிருந்தது, நமக்கு நாமே செய்ய முடிந்தவற்றை நாமே செய்து கொள்ளும்படியாகவே தேவன் எதிர்பார்க்கின்றார். ¹²கொர்நேலியு சிறந்த “நடையாளர்களை” த் தேர்ந்தெடுத்திருந்தார்; பேதுருவோ சிறந்த “சாட்சியங்களை” த் தேர்ந்தெடுத்தார் - நிச்சயமாய் அவர்களில் சிலர் முதிர்வயதினராய் இருந்திருப்பார்கள். ¹³அந்த ஆறு மனிதர்களும் உடனடியாக யோப்பாவுக்குத் திரும்பாமல், பேதுருவுடன் எருசலேமுக்குச் சென்றார்கள் (இ.வ. 11:12). அவர்கள் கணிசமான சில நாட்கள் வீட்டாரை விட்டு வர வேண்டியதாயிருந்தது, எனவே அவர்கள் தங்களின் வேலை மற்றும் குடும்பக் கவனிப்பு ஆகியவற்றிற்கு ஏற்பாடுகள் செய்ய வேண்டியதாயிருந்தது.